

ÉLESLÖVÉS VEZETÉSE

A folyó kiképzési év tavaszi időszakának kezdetével időszerűvé válik az egyes kiképzési ágak kiképzési eljárásainak — tapasztalatokon alapuló — gyakorlati végrehajtására, módosításaira, azoknak a bajtársaknak, akik elegendő tapasztalatokkal nem rendelkezhetnek, gyakorlati tanácsokkal szolgálnunk.

Ezúttal elsőnek a lökiképzést s azon belül az iskola éleslövés végrehajtását tárgyaljuk, mint amely kiképzési ággal minden fegyver- és csapatnemnél az egész kiképzési évben rendszeresen kell foglalkozni.

A kérdés tárgyalására, a lap által meghatározott korlátozás miatt, most csak az éleslövést minden esetben megelőző előkészületekkel foglalkozunk. Magát az éleslövés végrehajtását más alkalommal tárgyaljuk.

Minden lökiképzést végrehajtó kiképző elsősorban legyen tisztában az alábbi elvekkel:

a) A harcot jellemző tényezők közül a legértékesebb a tűz. A tűz alkalmazásának fontossága megkülönböztetett jelentőséget ad a lökiképzésnek.

b) A lökiképzés alaposságától és szakszerű végrehajtásától függ a fegyverek harcértéke, mert a legjobb tulajdonságokkal rendelkező fegyver is értéktelen eszközzé válik, ha a kezelője nem tud vele tökéletesen bänni. A legkorszerűbb fegyver is csak holt anyag, amelynek lelke és éltetője a jól kiképzett lövő.

c) Előbbiek felismerése minden parancsnok és vezető kötelességévé teszi a lökiképzés messzemenő támogatását, szakszerű végrehajtását és állandó ellenőrzését, mert a csapat harcképességét elsősorban a lökiképzés színvonala határozza meg.

d) Mind a lövészetet vezetőnek, mind az oktatóknak a lövöldén tanusított minden ténykedését a feltétlen nyugalom és a tudás jellemezze.

e) A kiképzőknek és a kiképzendőknek is tisztában kell lenniük azzal, hogy jó lövészetet végrehajtani csak alapos előkészülettel lehet. (Vonatkozik ez mindenféle fegyver lövészetére.)

I. Előkészületek.

1. *A lövők részéről:* az előkészület az előkészítő looktatás anyagának lelkiismeretes átvételéből és rendszeres megtanulásából áll.

2. *Az oktatók részéről:* az átveendő anyag biztos oktatni tudása szükséges. Nem elegendő, ha egy egyébként biztos mesterlövész jól lő,

de tudását, ismereteit másnak átadni nem tudja. Ez egyéni adottságok, képesség dolga. Az alosztályparancsnoknak ezek figyelembevételével kell kiválasztani és kijelölni a jó lököttatókat.

3. *Az alosztály-írnok részéről:* már előző nap készítse elő a lólapokat, fekete grafit írót, piros és kék színes ceruzát a löjegyzékek, találatfüzetek vezetésére és esetleges ismétlés beírására. (Az E-lökik. 2. füzet találatfüzetek mellékleteiben előírt tintairón használatát nem tartjuk célszerűnek, mert elkerülhetetlen, hogy ködös, nedves időben — vagy akár száraz időben az írnök kezének melegétől — a tintairónos bejegyzés el ne mázolódjék, ami a tisztaság, érthetőség rovására megy.)

Az első iskolalövéshez vigye ki magával a puskák belövőlappait, hogy az oktatók a helyszínen megmagyarázhassák minden újonc puskájának belövőképét, eredményét. A lólapokat az éppen sorra kerülő löszámok szerint ossza el, csoportosítsa. A jelzők, biztonsági örök, betegek, gyengélkedők, vagy egyéb távollevők lólapjait válassza külön a lövőkétől.

4. *A szolgálatvezető részéről:* a lövészet előtti napon a parancskihirdetésnél hirdesse ki, hogy másnap kik lesznek:

- a) Biztonsági őrparancsnok és biztonsági őrlegénység.
- b) Jelzőparancsnok és jelzőlegénység (köztükük tisztes is).
- c) Lőállásokat berendező tisztes és legénység.
- d) Kürtös és egészségügyi járőr.

Kihirdeti a másnapi öltözetet, felszerelést, löszert, gyülekezés helyét, indulás hol, mikor, kinek a parancsnoksága alatt. Fentieknek a lövöldén az alosztály beérkezése előtt már kb. háromnegyedórával kint kell lenniök, hogy a lövölde berendezve, készen várja az alosztályt.

A biztonsági őrparancsnok kioktatja és felvezeti a biztonsági öröket és azokkal kiviteti a lövölde területére belépést tiltó táblákat, valamint a piros-fehér jelzőzászlókat.

A jelzőparancsnok kiviteti a szükséges mennyiségben a céltáblákat, jelzőkorongokat, ragasztóanyagot, csengőberendezést és egy piros jelzőzászlót.

5. *Az oktató tisztések, tiszthelyettesek és tisztek részéről:* Már előző nap tájékozódjanak, hogy milyen löszámok fognak sorra kerülni, milyen öltözet és felszereléssel, milyen-testhelyzetben, hány töltenyből és milyen követelménnyel kell a löszámokat löni. Ehhez az öltözetet és felszerelést a szakaszparancsnokok rendelik el, hogy azokat a lövők már előző nap, mindjárt a parancskihirdetés után, készítsék elő. Ha ezt csak a lövészet reggelén hajtják végre, abból feltétlenül siettetés, kapkodás, idegesség származik és rendetlen felszerelést eredményez. Ezek után pedig a lövészet nyugodt kezdetéről már nem lehet szó.

II. Végrehajtás a lövészet napján.

1. Reggeli gyakorlatot lövészeti napon ne tartsunk.
2. Sorakozónál az éles löszert minden embernek egyforma számban pontosan számszerint kell kiadni. A töltenytáskákban, tölteny-

böröndben vaktöltény, fadugós oktatótöltény, cigaretta, dohány, jelszalag, szájharmos, tízórai, vagy más egyéb ne legyen. Ez megnehezíti a lőszer egyforma és kényelmes elhelyezését, ami okozója lehet élestöltény elvesztésének, elkallódásának, vagy éppen eltulajdonításának.

3. Ugyanekkor ki kell adni a szolgálatvezetőnek rajonként vagy szakaszonként a szükséges mennyiségű puskaszírt, fegyverolajat, kócot, puskavesszőket.

4. Előzőleg vegyen át a zászlóaljfégyvertisztől két darab „Normál” puskát, amelyekhez hozzátartoznak a belövés alatait bizonyító kéregpapírra írt hitelesítési adatok. A napi viszonylat lövését — ha szükséges, vagy az ellenőrző lövéseket — ezekkel végezzük.

5. A szabályzattáskában ki kell vinni a létszámkimutatást, a napi gyakorlójegyet és a löutasítás szükséges füzetét. Ezt a táskát legcélzerűbb a kürtös derékszíján hordatni.

6. Indulás előtt az alosztályparancsnok tudja azt, hogy minden előbb felsorolt előkészület már megtörtént; a sorakozott alosztályt megtekintve, a rendes felszerelésért pár dicsérő szót szólva, minden aprólékoskodás nélkül indítsa el alosztályát a lövöldébe. A városon — helyőrségen — kívül érve, célszerű az addigi feszes, zárt rendet oszlatni és szabadon beszélgetve, laza, fesztelen csoportokban haladni egészen a lövöldéig. (Lelki megnyugtatás.) A lövöldénél a szakaszparancsnokok vizsgálják meg a puskákat és egyéb fegyvereket. Minden csőfúraton át kell nézni. Szoktassuk rá a legénységet, hogy lőnapokon a csőtorkolatnak akár előírásos csőtorkolatvédővel, akár mással — mint pl. papírral, olajos ronggyal, kóccal stb.-vel — való bedugása tilos! Csődudorok, sőt a cső esetleges széjjelvetésével, a töltényűr szétrepesztésével szerencsétlenségeket okozhat. Puskavizsga után a záródugattyút nyitva kell hagyni. Ezután az éleslőszert le kell adni a már löcsarnokban levő szolgálatvezetőnek az asztalára. A felszólított lövők számára szükséges lőszert a szolgálatvezetőnek személyesen, darabszám szerint kell kiadni. Lövés után ugyanannyi hüvelyt (tárat) kell a lövőnek személyesen visszaszolgáltatni a szolgálatvezetőnek, mint amennyit kapott. Hüvely, vagy töltény el nem veszhet! A repedt, szakadt hüvelyeket külön kell jelenteni.

7. Ezalatt az alosztályparancsnoknál már jelentkeztek a biztonsági őroket és jelzőket kivezető parancsnokok. A biztonsági őrparancsnok jelentse, hogy a biztonsági őroket felvezette, őket kötelességeikről a helyszínen kioktatta, a belépést tiltó táblákat felállította és hogy a biztonsági őrok által határolt terület üres-e vagy sem. A jelzőparancsnok jelentse, hogy hány jelzővel, milyen lőtávolságon, hány céltáblaálláson, milyen céltáblákat állított fel. Jelzőkorongok, ragasztóanyag, papírostyák, tartalék céltábla rendben vannak-e. A céltábla emelőszerkezetek és a csengőberendezés jól működik-e. A lövöldét berendező tiszt jelentse, hogy hány lőállást — fekpadot — állított fel, a csengők, jelzőberendezés, stb. működik-e és hogy napi viszonylatlövéshez melyik lőálláson van céltábla felállítva.

Ugyanekkor kell a lövöldefelügyelő tiszthelyettesnek az alosztályparancsnoknál jelentkezni, átadni a lövöldenaplót és az állomásparancsnokság által a lövölde használatára kiadott esetleges parancsokat.

8. Az alosztályparancsnok kijelöli, hogy melyik szakasz — raj — melyik lőálláson, mit lő és a löcsarnokban a már előre oda-készített céltáblán maga magyarázza meg az aznap sorra kerülő löszá-mokat és követelményeket. Kérdések útján meg kell győződni arról, hogy azt minden ember megértette-e.

9. Ezután a kürtőssel „tüzelni” jelet kell fúvatni.

10. Két jó mesterlövészrel kell lövetni a napi viszonylatot — ha az szükséges! Ennél az a fontos, hogy vajjon az aznap időjárási viszonyok befolyásolják-e a lövést azon a lőtávolságon, amelyre aznap löni fognak. Kistávolságokon — 300 m-ig — rendszerint nincs számottevő eltérés. A napi viszonylatlövés eredményét — ha az számottevő — a löcsarnokban azonnal be kell mutatni és meg kell magyarázni. Gyenge szél, kisebb köd, szitáló eső vagy hó, napsütés, erősebb befolyást rendszerint nem okoz. Azonban $+10\text{ C}^{\circ}$ -nál hidegebb időben, komoly esőben, sűrű havazásban, erős, nagy szélben iskolalövést végrehajtani tilos, mert hasznothajtó eredménye annak úgyszemint lesz — kár az eltűzelt lö-szerért.

11. A rövidlátók csak addig a távolságig löjjenek, ameddig szem-üveggel látnak.

A gyenge látást a találatfüzetben elő kell jegyezni.

12. Ezután kerül sor az alosztály tulajdonképpeni lövészetére, melyet a legközelebbi alkalommal tárgyalunk.

Kerekes Béla